

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

47-8-1138/17
TRGOVAČKI SUD 2
U ZAGREBU
PRIMLJENO

27 Pž-567/2018-2

12-02-2018

poštom — neposredno

u priml. prilogu

= pristiglo

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Tomljenović, predsjednika vijeća, Kristine Saganić, suca izvjestitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u postupku izvanredne uprave nad dužnikom AGROKOR koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo Zagreb (Grad Zagreb), Trg Dražena Petrovića 3, OIB 05937759187 i njegovim ovisnim i povezanim društvima, odlučujući o žalbi vjerovnika GALFRIO S.A., ZONA DE SERVICIOS DE PUERTO DE MARIN-ESTRIBELA, PONTEVEDRA, OIB 10133170495, kojeg zastupa punomoćnik Marko Krpan, odvjetnik u Zagrebu, Boškovićeve 16, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-1613 od 30. studenoga 2017., u sjednici vijeća održanoj 6. veljače 2018.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-1613 od 30. studenoga 2017. i predmet vraća na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Zagrebu odbacio je prijavu tražbine vjerovnika Galfrio S.A., Zona de Servicios de Puerto de Marin-Estribela, Pontevedra od 23. kolovoza 2017., kao nepravovremenu.

U obrazloženju pobijanog rješenja, prvostupanjski sud je naveo da je u postupku izvanredne uprave nad dužnikom Agrokor d.d. koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, Zagreb, vjerovnik Galfrio S.A., Zona de Servicios de Puerto de Marin-Estribela, Pontevedra, podnio prijavu tražbine izvanrednom povjereniku 23. kolovoza 2017. S obzirom na to da je rješenjem poslovni broj St-1138/2017-3 od 10. travnja 2017. sud otvorio postupak izvanredne uprave nad dužnikom i njegovim ovisnim i povezanim društvima te pozvao vjerovnike da u roku od 60 dana od objave rješenja na mrežnim stranicama e-Oglasne ploče suda prijave svoje tražbine, rok za prijavu tražbine je istekao 19. lipnja 2017., slijedom čega je prijava odbačena kao nepravovremena (čl. 25. st. 1. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku - „Narodne novine“ 32/17; dalje: ZPIU) i čl. 257. st. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Galfrio S.A., Zona de Servicios de Puerto de Marin-Estribela, Pontevedra, iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da je prvostupanjski sud propustio primijeniti odredbe Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 o stečajnom postupku kojima je propisana obveza suda ili stečajnog upravitelja kojeg je imenovao sud, pojedinačno obavijestiti poznate vjerovnike koji imaju stalno boravište, domicil ili sjedište u drugim državama članicama, pri čemu se ta obavijest posebno odnosi na rok za prijavu tražbina. Imajući u vidu da je sjedište vjerovnika u drugoj državi članici (Španjolskoj), smatra da je povjerenik propustio uputiti mu pojedinačnu obavijest sukladno čl. 40. Uredbe, zbog čega žalitelj ne može snositi štetne posljedice. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Rješenje je ispitano primjenom čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s čl. 8. ZPIU-a i čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći na bitne povrede odredaba postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

U konkretnom je slučaju prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je propustio primijeniti odredbu čl. 40. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku („Službeni list Europske unije“ 19/Sv.3; dalje: Uredba) koja se primjenjuje od 31. svibnja 2002. u državama članicama Europske unije (osim Danske). Posljedično tom propustu, prvostupanjski je sud nepravilno ocijenio žaliteljevu prijavu tražbine nepravovremenom.

Iz preslike dostavljenog spisa proizlazi da je rješenjem St-1138/2017-3 od 10. travnja 2017. prvostupanjski sud otvorio postupak izvanredne uprave nad dužnikom Agrokor d.d. koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, Zagreb, i njegovim ovisnim i povezanim društvima. Tim je rješenjem prvostupanjski sud imenovao izvanrednog povjerenika te, između ostalog, pozvao vjerovnike da izvanrednom povjereniku prijave svoje novčane tražbine u roku od 60 dana od dana objave tog rješenja na mrežnim stranicama e-Oglasne ploče ovog suda, u skladu s pravilima Stečajnog zakona o prijavi tražbina.

Žalitelj je podnio prijavu tražbine 23. kolovoza 2017. S obzirom na to da je prvostupanjski sud utvrdio da je rok za prijavu tražbine istekao 19. lipnja 2017., prijavu tog vjerovnika je odbacio kao nepravovremenu primjenom odredaba čl. 25. st. 1. ZPIU-a i čl. 257. st. 6. SZ-a. Međutim, Uredba je obvezujući zakonodavni akt i izravno je primjenjiva u svim državama članicama, što je propisano čl. 288. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Ujedno, odredbe Uredbe su nadređene nacionalnom pravu u smislu odredbe čl. 141.c Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14).

Imajući u vidu da je žalitelj vjerovnik koji ima sjedište u drugoj državi članici (Španjolskoj), rokovi i načini dostave pismena propisani odredbama Stečajnog zakona ne mogu se primijeniti na žalitelja, već se u odnosu na njega primjenjuje odredba čl. 40. Uredbe.

Odredbom čl. 40. Uredbe propisano je da čim se u državi članici pokrene stečajni postupak, nadležni sud te države ili stečajni upravitelj kojeg je imenovao, odmah obavještavaju poznate vjerovnike koji imaju stalno boravište, domicil ili sjedište u drugim državama članicama (st. 1.). Takva informacija, dana u pojedinačnoj obavijesti, posebno uključuje rokove, kazne propisane u vezi s takvim rokovima, tijelo ili instituciju ovlaštenu da zaprimi prijavu tražbine i druge propisane mjere. Takva obavijest također navodi trebaju li vjerovnici, čije tražbine imaju pravo prvenstva ili koje su osigurani stvarnim pravima, prijaviti svoje tražbine (st. 2.).

Informacija iz čl. 40. Uredbe pruža se na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj se pokreće postupak. U tu svrhu se koristi obrazac naslovljen „Poziv na prijavu tražbine. Rokovi kojih se treba pridržavati“ na svim službenim jezicima institucija Europske unije (čl. 42. Uredbe).

Prema tome, obveza stečajnog upravitelja je pojedinačno obavijestiti vjerovnike koji nemaju sjedište u Republici Hrvatskoj o roku za prijavu tražbine, u slučaju ako mu je poznat njihov status vjerovnika. U konkretnom slučaju prvostupanjski je sud prvenstveno trebao utvrditi koji su dužnikovi vjerovnici sa sjedištem na području Europske unije poznati izvanrednom povjereniku i nakon toga ocijeniti pravovremenost podnesenih prijava. Iz obrazloženja pobijanog rješenja međutim, nije vidljivo da je prvostupanjski sud utvrđivao tu činjenicu, već proizlazi upravo suprotno da je svim vjerovnicima odmah poslao poziv po čl. 12. SZ-a objavom na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda, ne uzimajući u obzir odredbe Uredbe.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a, a u vezi s odredbom čl. 8. ZPIU-a i čl. 10. SZ-a, prihvaćena žalba, ukinuto pobijano rješenje i riješeno kao u izreci.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će ocijeniti ispunjava li vjerovnik uvjete propisane odredbom čl. 40. Uredbe, pa time i pravovremenost njegove prijave tražbine, vodeći računa da vjerovnik, zbog propusta suda u primjeni čl. 40. Uredbe, ne može trpjeti štetne posljedice te donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Zagreb, 6. veljače 2018.

Predsjednik vijeća
Lidija Tomljenović, v. r.

za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

463.6746/18